

ΦΥΚ ΜΟΡΙΑ

Ο κύριος Μπαλπακάκης είναι ο διευθυντής του στρατοπέδου συγκέντρωσης της Μόριας στη Λέσβο. Πώς μάθαμε το όνομά του; Ψάχνοντας για τη Μόρια πέσαμε σε συνέντευξη που έδωσε στο real fm 21/09/2018 για να μας δια φωτίσει για το τι γίνεται τελικά στη Μόρια (συνέχεια σελ. 2)

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΡΕΣΠΩΝ

Δύο κείμενα από την ασταμάτητη μηχανή κόντρα στην εθνική φλυαρία που παίζει με το κιλό αυτό τον καιρό για το ζήτημα της συμφωνίας των πρεσπών. Και μπορεί να προέρχεται από -κατά δήλωσή τους- πολύ διαφορετικούς μεταξύ τους πολιτικούς χώρους αυτή η φλυαρία, αλλά αυτό απλά δείχνει με πόσους τρόπους μπορεί κανείς να υπερασπίζεται το περίφημο εθνικό συμφέρον νομιμοποιώντας το ο καθένας από τη δική του μεριά. (σελ. 9-11)

ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΗΣ 4ΧΡΟΝΗΣ ΖΑΙΝΑΒ FADIL

“Υπήρχε ισχυρός κυριατισμός. Νομίζαμε ότι ήρθαν να μας σώσουν. Μας είπαν να κόψουμε τη μηχανή. Τότε έδεσαν την βάρκα μας στο σκάφος τους με ένα σκοινί, και άρχισαν να κάνουν κύκλους. Ήταν απίστευτα απάνθρωπο. Προσπάθησαν να μας σκοτώσουν”. Αυτά ανέφερε ο Mohammed Fadil, πατέρας της 4χρονης ιρακινής που πέθανε στις 15/01 στο αιγαίο όταν οι έλληνες συνοριοφύλακες διεξήγαγαν άλλη μια δολοφονική επιχείρηση αποτροπής εισόδου μεταναστών στο ιερό ελληνικό έδαφος. (συνέχεια σελ. 5)

ΚΑΤΩ ΤΑ ΞΕΡΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΜΙΚΡΟΠΩΛΗΤΕΣ

Σχετικά με την τελευταία επιχείρηση “σκούπα” εναντίον των μεταναστών μικροπωλητών της ΑΣΟΕΕ που έγινε το δεκέμβρη. (σελ. 8)

ΠΡΟΣΟΧΗ! “ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟΣ” ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ (σελ. 12)

editorial

Η προλét εκδίδεται από τη συλλογικότητα με αναρχοαυτόνομη οπτική NON SERVIAM και είναι μια προσπάθεια να γραφτούν απόψεις για τα κοινωνικά ζητήματα μέσα από ένα προλεταριακό, αντιεξουσιαστικό και αναρχοαυτόνομο πρίσμα. Για κάποιο αριθμό φύλλων θα είναι σε πειραματική περίοδο. Όταν ολοκληρωθεί αυτή η περίοδος θα πούμε περισσότερα.

Διανέμεται με ελεύθερη οικονομική ενίσχυση.
Κόστος φύλλου: 0,36 ευρώ

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΟΥ

Αθώοι οριστικά κρίθηκαν οι κατηγορούμενοι για την υπόθεση “χωριάτικο” το νοέμβρη για τη μία από τις δύο δίκες που αντιμετωπίζουν με κατηγορίες σχετικές με το trafficking-σωματεμπορία γυναικών από την ανατολική ευρώπη. (συνέχεια σελ. 7)

Η φωτογραφία είναι από διαμαρτυρίες μεταναστών στη Μόρια από αυτές που συχνά συμβαίνουν και αντιμετωπίζουν την αστυνομική βαρβαρότητα και διώξεις με το σωρό.

(για όσους δε θυμάστε ήταν τότε που η νδ βρήκε ευκαιρία για αντικυβερνητική σπέκουλα μιλώντας για το “κολάστηριο της Μόριας” ανάμεσα σε άλλα αντιμεταναστευτικά και ωραία που είπε το σεπτέμβρη) (1). Οπότε είπαμε να τον ακούσουμε γιατί έχει το ενδιαφέρον του να ακούει τι λέει ένας συριζάνθρωπος ανθρωποφύλακας μεταναστών. Α, ξεχάσαμε να το αναφέρουμε. Δεν ξέρουμε αν ο κύριος Μπαλπακάκης είναι στέλεχος του συριζα αλλά ήταν υποψήφιος στις περιφερειακές εκλογές Β. Αιγαίου το 2014 με το συνδυασμό που στήριξε ο συριζα. Η φάση τους ήταν η γνωστή. Μπόλικο πατριωτικοαντιμνημονιακό μπλα μπλα, λαϊκισμός με ολίγη από Ρίτσο και όσον αφορά τους μετανάστες κριτική στη δεξιά κυβέρνηση πασοκ/νδ για τα “φαρμακονήσια” και που κρατάει τους ανθρώπους φυλακισμένους και να πάρουν οι μετανάστες ταξιδιωτικά έγγραφα κλπ. Ο κύριος Μπαλπακάκης δεν εκλέχτηκε τελικά κάπου όμως η αριστεροακροδεξιά κυβέρνηση συριζα/ανελ τον διόρισε διευθυντή του στρατοπέδου συγκέντρωσης της Μόριας. Πίσω στη συνέντευξη λοιπόν για να δούμε πώς τα βλέπει ένας διορισμένος από το συριζα ανθρωποφύλακας. Καταρχάς όταν του ειπώθηκε ότι υπάρχει μια τουαλέτα ή ένα ντους για 70 με 90 άτομα αυτός είπε ότι δεν ισχύει και ότι είναι μια για 38 άτομα που είναι το επιτρεπτό. Αν και δεν το πιστεύουμε έστω ότι θα

δεχτούμε ως αλήθεια το 38 (που προφανώς το όρισαν κάποιοι που παίζει να έχουν και δυο τουαλέτες στο σπίτι τους για 4 άτομα). Μπορεί κανείς να φανταστεί τι εκνευρισμό και εντάσεις προκαλεί αυτό; Και πόσο χειρότερο είναι όταν οι τουαλέτες και οι ντουζιέρες δε βρίσκονται σε ξεχωριστές περιοχές για άντρες και γυναίκες; Όταν οι γιατροί χωρίς σύνορα και η ύπατη

αρμοστέα του οπε για τους πρόσφυγες μίλησαν για βιασμούς και σεξουαλική κακοποίηση το κάθαρμα Μουζάλας είπε ότι πρόκειται για “άνωνυμες βιωματικές εμπειρίες” και ότι δεν αξίζει να τις παίρνουμε σοβαρά.

[Μια παρένθεση εδώ. Διάφοροι αντιμετανάστες μιλούν για απολίτιστους μετανάστες και χρησιμοποιούν τους όποιους μεταξύ τους τσακωμούς και τα όποια περιστατικά σεξουαλικών κακοποιήσεων για να δικαιολογήσουν την ούτως ή άλλως ρατσιστική άποψή τους. Πέρα από τα όποια fake news που σίγουρα παίζουν με το κιλό, το να πούμε ότι δε συμβαίνουν και αυτά, δε βοηθάει ιδιαίτερα. Ούτε να καταγγέλλονται γενικά και αόριστα και να προκαλούν μια παγωμάρα στους όποιους αλληλέγγυους στους μετανάστες. Οι όποιες τέτοιες συμπεριφορές των αιχμάλωτων μεταναστών είναι παρεπόμενο της γενικής, συστηματικής, μεθοδικής και σχεδιασμένης απανθρωποποίησής τους από το ελληνικό κράτος ανεξαρτήτως κυβέρνησης. Τηρουμένων των αναλογιών οι ναζι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης χρησιμοποιούσαν κάθε είδους τακτική απανθρωποποίησης των εκεί φυλακισμένων ώστε μετά να το χρησιμοποιούν σα μια ακόμη δικαιολόγηση των ναζιστικών εγκλημάτων. Επίσης ας κάνει ο καθένας μια μικρή άσκηση σκέψης. Αν σε μια κωμόπολη 10.000 ανθρώπων αναγκάσεις ανθρώπους να ζουν σε σκηνές μες στο κρύο, σε μια μόνιμη αβεβαιότητα, να

περιμένουν στη σειρά για να φάνε φαΐ που δεν τρώγεται, να περιμένουν στη σειρά να χέσουν και να πλυθούν σε τουαλέτες βρώμικες που δεν περνάς ούτε στα δέκα μέτρα μακριά τους, οι όποιες “άσχημες συμπεριφορές” θα έρθουν μόνες τους. Αν μάλιστα σε αυτά προσθέσεις ότι οι μετανάστες είναι ήδη ταλαιπωρημένοι, δεν έχουν κάποιους δεσμούς (γλώσσας, κοινής ιστορίας, συγγένειας κλπ.) με τους υπόλοιπους αναγκαστικούς τους συγκατοίκους, και από πάνω τους έχουν απαγορευτεί στοιχειώδη δικαιώματα (π.χ. ελευθερία μετακίνησης) με μια στρατοαστυνομία να το διαφυλάσσει αυτό, οι όποιες “άσχημες συμπεριφορές” και λίγες είναι αναλογιζόμενοι αυτές τις συνθήκες-τακτικές απανθρωποποίησής τους από το ελληνικό κράτος. Και αν αυτό είναι πιο δύσκολο να το σκεφτεί κανείς, ας σκεφτεί κανείς τις εντάσεις που προκύπτουν όταν συγκατοικεί απλά με δυο-τρεις φίλους του που ελεύθερα τους έχει επιλέξει και με το “προνόμιο” να φεύγει ελεύθερα όποτε θέλει από το σπίτι. Δεν είναι ότι αυτά είναι ανώτερα μαθηματικά και δε μπορεί να τα σκεφτεί κανείς αυτά. Απλά οι κάθε είδους αντιμετανάστες τα προσπερνάνε γιατί θεωρούν ότι οι μετανάστες δεν αξίζουν ούτε καν τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα που απολαμβάνουν οι ντόπιοι. Ρατσισμός λέγεται αυτό. Κλείνει η παρένθεση.]

Και στη συνέχεια στη συνέντευξη το εν λόγω κάθαρμα έχει το θράσος να κατηγορεί για τον καταυλισμό-σκουπιδότοπο τους μετανάστες γιατί όπως λέει πέρα από το ότι είναι πολλοί “η κουλτούρα αυτών των ανθρώπων δεν το έχει να πετάξει το χαρτάκι στο καλάθι, θα το πετάξει στον δρόμο”. Το πρόβλημα με το φαγητό που δεν τρώγεται οφείλεται πάλι στους μετανάστες γιατί “ένας το θέλει αλμυρό, άλλος το θέλει πικάντικο” (τόσο περίεργοι και καλομαθημένοι αυτοί οι μετανάστες!). Οι όποιες διενέξεις οφείλονται πάλι στους μετανάστες “που έχουν άλλες κουλτούρες, έχουν διαφορές μεταξύ τους εθνικιστικές, θρησκευτικές, πολιτιστικές” (να και η

κριτική από τα αριστερά, να και εθνικιστές οι μετανάστες!). Και φυσικά στεναχωριέται όταν ακούει τη λέξη κολαστήριο γιατί “*εδώ είναι μία παιδική χαρά. Με 2.500 παιδιά εδώ, αν περπατήσετε, θα δείτε πόσες χαρούμενες παιδικές φωνές ακούγονται*”. Και αν δεν πειστήκατε προκατειλημμένοι αντισυριζαίοι πάρτε και το ultima ratio, το τελικό επιχείρημα, του γιατί η Μόρια δεν είναι κολαστήριο. Μα γιατί “*έρχεται ο πατέρας, η μάνα ή ο θεός και μετά από μια βδομάδα έρχονται και οι υπόλοιποι, και αναρωτιέμαι τώρα εγώ, αν ήταν κολαστήριο θα τους λέγανε “ελάτε” ή θα τους λέγανε καθίστε, θα γυρίσω εγώ πίσω*” για να συμφωνήσει μαζί του ο κρετίνος δημοσιογράφος. Τι μαζόχες κι αυτοί οι μετανάστες, έχουν ένα κάρο επιλογές για την επιβίωσή τους στον τόπο τους και αυτοί επιλέγουν τη Μόρια!

Μια συνέντευξη είναι πιο χαρακτηριστική των απόψεων διαφόρων κρατικών αξιωματούχων αφού εκεί τα λένε πιο χύμα και εκφράζουν πιο ελεύθερα τις πραγματικές τους απόψεις σε σχέση με τα επεξεργασμένα και πιο προσεγμένα επίσημα δελτία που παίζουν καλύτερα με τις λέξεις. Και έχει τη σημασία του ότι τα λέει ο διευθυντής και όχι κάποιος τελευταίος μπάτσος. Και ναι, αυτά που γράφονται με πλάγια γραμματοσειρά τα είπε πράγματι και θα ήταν πράγματι γελοία αν δεν ήταν εξοργιστικά. Ίσως αν τα έλεγε κάποιος της νδ να έπεφταν και βροχή οι καταγγελίες διαφόρων “αλληλέγγυων”. Βέβαια το θράσος του εν λόγω συριζάνθρωπου είναι ευθέως ανάλογο της σιωπής που έχει πέσει στο στρατόπεδο ημών των αλληλέγγυων στους μετανάστες (2). Όπως ανάλογο θράσος είχε ο Μουζάλας όταν το δεκέμβρη του 2017 -και αφού είχαν προηγηθεί οι νεκροί μετανάστες του χειμώνα του 2016 στη Μόρια- είχε δηλώσει ότι “μπορεί να υπάρξουν και φέτος νεκροί”, και δεν έτρεξε κάστανο με αυτή την κρατική αναγγελία νέων

δολοφονιών. Όπως και ο Βίτσας και κάθε άλλο κάθαρμα που συνεχίζει στο ίδιο τροπάρι του “μας ξεπερνάει η κατάσταση”, “δε βοηθάει η ευρωπαϊκή ένωση όσο πρέπει” (που μεταφράζεται σε δώστε κι άλλα φράγκα) και ό,τι

άλλο για να βγει λάδι το ελληνικό κράτος-δολοφόνος μεταναστών.

Βέβαια είπε και μια αλήθεια. Ότι η Μόρια είναι ανοιχτή για τους δημοσιογράφους να πάνε όποτε θέλουν αφού δεν έχει λόγο να κρύψει κάτι. Αλλά μάλλον η Μόρια δεν έχει υπάρξει το αγαπημένο μέρος για ρεπορτάζ των ελλήνων δημοσιογράφων. Περισσότερο ασχολούνται ξένες εφημερίδες και οργανισμοί όπως οι γιατροί χωρίς σύνορα που δεν έχουν ταυτίσει τα συμφέροντά τους με αυτά του ελληνικού κράτους. Και τους τελευταίους μήνες αναγκάζουν και έλληνες δημοσιογράφους να πουν κάτι κι αυτοί καθώς θίγεται η αξιοπιστία τους αν έχει γίνει διεθνές θέμα η Μόρια και αυτοί δε λένε κουβέντα. Γι' αυτό δε μπαίνουμε σε διαδικασία να αποδομήσουμε τα όσα είπε ο ανθρωποφύλακας στη συνέντευξη. Μαρτυρίες αιχμάλωτων μεταναστών στη Μόρια βρίσκονται με ένα απλό γκουγκλάρισμα και ο καθείς μπορεί

να κρίνει ποιος λέει αλήθεια. Αυτό που λείπει -και είναι το πιο δύσκολο στην ελληνική κοινωνική πραγματικότητα- είναι να μπει στο στόχαστρο ο υπεύθυνος για αυτά που είναι το ελληνικό σύστημα εξουσίας και να κοπεί η άμεση και έμμεση αθώωσή του για αυτά τα εγκλήματα εις βάρος των μεταναστών εργατών. Με άλλα λόγια όπως αναφέρει και η ασταμάτητη μηχανή: “*Όλα αυτά είναι αυθεντικές, made in greece επιλογές. Είναι επιλογές ενός κράτους, ενός παρακράτους και μιας κοινωνικής συνθήκης που είναι τόσο ρατσιστικές ώστε δεν θα χρειάζονταν καμία “διεθνή συμφωνία” για να εκδηλωθούν!!! Την χρειάζονται, μόνο, για να νομιμοποιούνται -και μάλιστα επ’ αμοιβή. Άλλοθι με “εργολαβικό κόστος”...*” Αυτοί που πάνε να τα ρίξουν στις όποιες διεθνείς αντιμεταναστευτικές συμφωνίες πετώντας τη μπάλα έξω από το γήπεδο, επιλέγουν να ξεχνάνε την υποδοχή που επιφύλαξε το ελληνικό κράτος και οι κοινωνικοί του σύμμαχοι στους βαλκάνιους εργάτες τη δεκαετία του '90. Τότε που δεν υπήρχε κάποια διεθνής συμφωνία να “πιέζει το ελληνικό κράτος”. Αλλά αυτή τη δουλειά τους κάνουν. Το θέμα είναι τι κάνουμε οι υπόλοιποι. Αρχικά μιλάμε γι' αυτό και δεν κάνουμε κι εμείς σα να μην υπάρχει...

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

(1) Ας δούμε ολόκληρη τη δήλωση του αρχηγού της νδ: “*Πρώτη προτεραιότητα της Ευρώπης σήμερα είναι να προσφέρει ασφάλεια στους πολίτες της. Και η αποτελεσματική συ-φύλαξη των συνόρων πρέπει να αποτελεί την πρώτη μας προτεραιότητα. Δυστυχώς, όμως, σήμερα η Ελλάδα είναι ουσιαστικά απύσχα από αυτή τη συζήτηση. Και είναι απύσχα για τρεις λόγους: Ο πρώτος λόγος είναι ότι η έννοια της ασφαλούς φύλαξης των συνόρων, απλά, δεν υπάρχει στο λεξιλόγιο της σημερινής κυβέρνησης*” [Η αλήθεια είναι ότι τα έχει πάει μια χαρά η κυβέρνηση συριζα/ανελ στη φύλαξη των συνόρων. Το ότι δεν έχει συνδεθεί με κάποιο φαρμακονήσι και με

τέτοιου είδους τακτικές αποτροπής που γράφουν άσχημα στον -κατά δήλωσή του- πολιτισμένο δυτικό κόσμο αλλά σκοτώνει μετανάστες που προσπαθούν να περάσουν τα σύνορα χωρίς να φαίνεται ότι βιάζει τα χέρια της με αίμα με άμεσο τρόπο, είναι ένα επίτευγμα που η νδ αντί να το καταγγέλλει μάλλον πρέπει να διδαχθεί από αυτό. Αλλά κάτι πρέπει να πει κι η νδ γιατί ο συριζα έχει αποδειχθεί πιο αποτελεσματικός στη δολοφονική διαχείριση των μεταναστών.] Συνεχίζει ο αρχηγός της νδ: "Ο δεύτερος λόγος είναι ότι η σημερινή κυβέρνηση εξακολουθεί να μην αποδέχεται την ουσιαστική διάκριση μεταξύ προσφύγων και οικονομικών μεταναστών." [Η αλήθεια είναι ότι αυτά μπορεί να πιάσουν εύκολα μόνο σε ένα δεξιό κομματικό ακροατήριο καθώς η κυβέρνηση συριζα/ανελ μια χαρά δέχεται αυτό το διαχωρισμό, και μάλιστα δεν ισχύει ούτε καν ότι όλοι οι γενικώς θεωρούμενοι πρόσφυγες παίρνουν άσυλο (π.χ. όλοι οι Σύριοι, Αφγανοί, Ιρακινοί). Το ότι δε διώχνει αμέσως αυτούς που θεωρούνται οικονομικοί μετανάστες αλλά τηρεί και κάποια προσχήματα (στο φαίνοσθαι και όχι πάντα προφανώς) για την απέλασή τους, είναι κάτι που κάθε κυβέρνηση κάνει.] Και τελειώνει η νδ: "Και ο τρίτος λόγος είναι ότι δυστυχώς επι της σημερινής κυβέρνησης, δημιουργήθηκε το κολαστήριο της Μόριας, το οποίο προσβάλλει κάθε έννοια ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και διασύρει τη χώρα στο εξωτερικό. Και αυτό παρ' ότι έχουν διατεθεί για την αντιμετώπιση του προσφυγικού προβλήματος εκατοντάδες εκατομμύρια τα οποία, όμως, φαίνεται ότι έχουν καθεί στους σκοτεινούς διαδρόμους της κυβερνητικής αδιαφάνειας." [Και φυσικά θα πει στο τέλος για τη Μόρια μόνο και μόνο επειδή διασύρει τη χώρα αλατισμένο με γενικότητες περι ανθρωπίνης αξιοπρέπειας. Για τα λεφτά δε θα πούμε κάτι καθώς πολλοί πλούτισαν και συνεχίζουν να πλουτίζουν από αυτά.]. Οπότε αυτό που βλέπουμε είναι από τη μια μία νδ που δεν έχει και πολλά να κατηγορήσει το συριζα γι' αυτό το ζήτημα αλλά λέει δεξιές γενικότητες γιατί κάτι πρέπει να πει κι αυτή, και από την άλλη ένας συριζα που δικαιώνεται (στο φαίνοσθαι που μετράει) ως ανθρωπιστική

κυβέρνηση επειδή η νδ του κάνει αυτή την κριτική. Και πέρα από τις κόντρες των πολιτικών βιτρινών του ελληνικού συστήματος εξουσίας, αυτό συνεχίζει να καταστρέφει τις ζωές των μεταναστών εργατών εντελώς ανενόχλητο.

(2) Και σε αυτούς δε συμπεριλαμβανόμαστε αυτούς που είναι διατεθειμένοι να το βουλώσουν γιατί έχουν την άποψη ότι αν μιλάς για τα εγκλήματα εις βάρος των μεταναστών που συνεχίζονται αδιάκοπα και από αυτή την κυβέρνηση (το κράτος έχει συνέχεια και εδώ...) θα σου πουν ότι κάνεις πλάτες στη νδ που τα πράγματα με αυτήν κυβέρνηση, λένε, ήταν χειρότερα για τους μετανάστες (αλήθεια;). Ούτε τον καθένα που προσδοκά κανά ψίχουλο από το τραπέζι της κυβερνοαριστεράς και βλέπει τα όποια συμφέροντά του εκεί (πολιτικά, οικονομικά, ιδεολογικά). Κι ένα τελευταίο. Θυμόμαστε μια πορεία που κάλεσε στην πάτρα η Αντιφασιστική Συνεννόηση 65 στις 17/02/2015 με αφορμή 3 δολοφονίες (ναι, δολοφονίες) μεταναστών 10, 11 και 12 φλεβάρη του 2015. Οι δύο, ο Sayed Mahdi και ο Μοχάμεντ Ναντίμ, άφησαν την τελευταία τους πνοή στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Αμυγδαλέζας (ο ένας επειδή δεν του παρασχέθηκε ιατρική βοήθεια και ο άλλος ήταν ένας από αυτούς που δεν άντεξαν και τον οδήγησαν στην αυτοκτονία) και ο τρίτος, ο Fata Abdul, ωθήθηκε στην αυτοκτονία στο κρατητήριο της διεύθυνσης αλλοδαπών Θεσσαλονίκης. Ανάμεσα σε άλλα συνθήματα που είχε επιλέξει η ΑΣ65 να φωνάζει για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης ήταν και τα "τρεις νεκροί μέσα σε τρεις μέρες - πανούση, κατριβάνου είστε μεγάλες λέρες", "βάλτε όλο το συριζα μες στη φυλακή - να δούμε αν θα κάνουν αυτοί υπομονή", "τέρμα πια στις αυταπάτες - του συριζα η κυβέρνηση σκοτώνει μετανάστες" και "καμία εμπιστοσύνη, καμία υπομονή - αυτή είναι η απάντηση η αντιφασιστική". Κάποια από αυτά τα αντικυβερνητικά συνθήματα σίγουρα

αντιμετωπίστηκαν με μια σχετική έκπληξη από αρκετό κόσμο αλληλέγγυο στους μετανάστες. Για την ΑΣ65 τα πράγματα ήταν απλά αφού αν είσαι αυτόνομος από το κράτος αντιφασίστας δε γινόταν να πιστέψεις ότι θα αλλάξει κάτι ουσιαστικό για τους μετανάστες, δε γινόταν να δώσεις χρόνο στους νέους διαχειριστές του κράτους ούτε να έχεις αυταπάτες σχετικά με το τι θα κάνουν, (όπως ακριβώς έκανες και με τους προηγούμενους διαχειριστές πασοκ και νδ) και δε γινόταν να μην πεις το αυτονόητο, ότι δηλαδή η κυβέρνηση συριζα ήταν ο πολιτικός υπεύθυνος αυτών των δολοφονιών. Αυτό που

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑ ΑΚΟΜΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΤΑ ΚΟΛΑΣΤΗΡΙΑ-ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΠΟΡΕΙΑ

ΤΡΙΤΗ 17/2 18:00 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΤΩΡΑ!

Η αψία της Αντιφασιστικής Συνεννόησης 65 για τη διαδήλωση που κάλεσε στις 17 φλεβάρη του 2015.

Τρεις μέρες, τρεις νεκροί. Ο Sayed, ο Μοχάμεντ, και ένας ανώνυμος στο αλλοδαπών της Θεσσαλονίκης. Και αυτοί ήταν εκεί. Σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης, σε ένα κρατητήριο. Εγκρίσεις, όχι από επαγγελματίες. Και οι δικηγόροι τους, που ήταν επίσης εκεί, έφραζαν την μικροέγερσή τους. Έπαιναν κλάμα τους το νεκρό σώμα του Μοχάμεντ, ήταν και το δικό τους σώμα. Αρνήθηκαν να το παραδώσουν στους ανθρωπιστικούς.

Το άλλο πρωί, ήταν και αυτοί εκεί. Όχι από μένος, απ' έξω απ' τα στρατοπέδα. Ο υπουργός της αστυνομίας, κυβερνητικό κέλερ, αρραβώνας διαμετακόμισης. Η γλώσσα της εξουσίας υποσείθηκε στο θαύμα των Αμυγδαλέζας. Δεν μένουμε τίποτα, όμως για τη συνθήκη της διακετικής κράτησης, αυτή που αγκαλιούζι κιάδες ανθρώπους σε κελιά και κανένας ανά την επικράτεια. Η γλώσσα της εξουσίας ντύθηκε σε "κρατητά". Τόσο γαυροειδή και ελαφροειδή που ακόμα και η αποκαρμώσιμη που υποσχόταν ότι το δικό Μεί δεν αποτελούν καμία μερμήρη για τους εργαζόμενους στην Αμυγδαλέζα, ακούστηκε σε μία υπέρληξη νύξη σε ένα σπασμένο καμμάτι ζήτηματος των ανθρωπιστικών του κολαστηρίου.

Τρεις μέρες, τρεις νεκροί. Ο Sayed, ο Μοχάμεντ, και ο Ανώνυμος. Παραμένουν την πράξη μας. Παραμένουμε την πράξη μας. Sayed, Μοχάμεντ, Ανώνυμο, στείλετε ένα γεια εκεί που είστε και στον Sayed. Και στον Μπαμπουκάρα. Και σε πολλούς άλλους που κρύπτονται από τμήν θύματα, είμαστε φίλοι. Όχι, όσο ζούμε σε αυτόν τον τόπο δεν είμαστε όλοι κανθάλια. Και κάθε φορά, με το σώμα σας και τη φωνή σας, μας υπενθυμίστε γιατί (πρέπει να) τον μαζεύουμε τόσο πολύ."

είδαμε είναι ότι αρκετός κόσμος ήθελε να πιστέψει (όχι, κανείς δεν ξεγελάστηκε) ότι με το συριζα τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά για τους μετανάστες. Ίσως επειδή μια μέρα πριν στις 16/02/2015 ο υπουργός προστασίας του πολίτη Πανούσης είχε δηλώσει το γνωστό "στόχος είναι σε 100 ημέρες να κλείσει η Αμυγδαλέζα", οπότε τι σόι μαλάκες ήμασταν που φωνάζαμε "για κάτι που ούτως ή άλλως θα γινόταν". 4 χρόνια μετά η Αμυγδαλέζα είναι ακόμα εκεί. Απλά πλέον δεν ακούγεται τίποτα γι' αυτή. Από αυτή την άποψη τα πράγματα για τους μετανάστες είναι διαφορετικά με το συριζα.

ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΗΣ 4ΧΡΟΝΗΣ ΖΑΙΝΑΒ FADIL

Αυτά ανέφερε ο Mohammed Fadil, πατέρας της 4χρονης ιρακινής που πέθανε στις 15/01 στο αιγαίο όταν οι έλληνες συνοριοφύλακες διεξήγαν άλλη μια δολοφονική επιχείρηση αποτροπής εισόδου μεταναστών στο ιερό ελληνικό έδαφος. Δε θα κάτσουμε να ψάξουμε όλες τις λεπτομέρειες και να καθούμε σε εικασίες τι ακριβώς έγινε σχετικά με τη δολοφονία της 4χρονης ιρακινής Zainab Fadil. Έτσι κι αλλιώς αυτές οι δουλειές γίνονται προσεκτικά και πασιφικά από το ελληνικό κράτος και δε θα βγει κάποιο video που να μας δείχνει την ώρα που οι λιμενικοί-συνοριοφύλακες πνίγουν τους μετανάστες. Δε μας

κρίνεται όμως κάποιο video.

Ούτε καλά καλά τα λόγια του πατέρα μας χρειάζονται ιδιαίτερα.

Μας αρκεί που έχουμε μια γενική εικόνα μες στα χρόνια τι πραγματικά γίνεται στο αιγαίο και πώς διασφαλίζει το ελληνικό κράτος -ανεξαρτήτως κυβέρνησης- τα θαλάσσια σύνορά του, μια εικόνα που προέρχεται από αναρίθμητες μαρτυρίες μεταναστών. Πέρα λοιπόν από το να κάνουν κύκλους για να βυθίσουν τη βάρκα, οι λιμενόματσοι συνήθως δένουν τη βάρκα στο ταχύπλοο και προσπαθούν να τη ρυμουλκίσουν στις τουρκικές ακτές. Κατά τη διάρκεια αυτής της εγκληματικής διαδικασίας η βάρκα των μεταναστών που είναι από πίσω μπάζει νερά και πολλοί μετανάστες πέφτουν στη θάλασσα, ή ακόμα χειρότερα ντελαπάρει όλη η βάρκα. Έτσι σύμφωνα με τα manual της πρωτοκοσμικής πολιτισμένης βαρβαρότητας, αυτό δεν είναι δολοφονία. Είναι τραγωδία που θα έλεγαν τα μμε και διάφοροι άλλοι καλοθελητές που απλά με τον τρόπο τους συμβάλλουν κι αυτοί στο να συνεχίσει να γίνεται αυτό. Όπως

είχε γράψει και πιο παλιά το Sarajevo (φλεβάρης 2014) με αφορμή τη δολοφονία 11 μεταναστών στο φαρμακονήσι *“εκπυρσοκρότησε η θάλασσα, τι να κάνουμε, λυπούμαστε”*. Συνδέοντάς το πολύ σωστά με άλλους ανάλογους θανάτους που προέρχονται από μπατασιακά όπλα αλλά σύμφωνα με την κυρίαρχη λογική δεν είναι ούτε αυτά δολοφονίες ανθρώπων από μπάτσους αλλά *“τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις”* του όπλου τους (μια κακή συνθήκη που παρουσιάζεται συχνά σε όπλα μπάτσων). Μερικοί άλλοι δε μαςάν τα λόγια τους όπως το κωλόπαιδο Θαν. Πλεύρης (γιος του γνωστού) που διετέλεσε και βουλευτής της νδ και είχε πει σε εθνικιστική εκδήλωση παρουσία Βορίδη και άλλων καλόπαιδων ότι *“η φύλαξη των συνόρων δεν μπορεί να υφίσταται αν δεν υπάρχουν απώλειες και για να γίνω κατανοητός, αν δεν υπάρχουν νεκροί!”*. Οι συριζαίοι δεν τα λένε τόσο ωμά αλλά πράττουν με τον ίδιο τρόπο αφού το κράτος έχει συνέχεια και στη διαχείριση των μεταναστών. Η τελευταία δολοφονία είχε όλα τα χαρακτηριστικά του εγκλήματος που είχε γίνει το 2014 στο φαρμακονήσι, αλλά δεν πήρε τις ανάλογες διαστάσεις κι ούτε η νεολαία συριζα φυσικά πήγε να κάνει κατάληψη στο γραφείο του Κουβέλη όπως είχε κάνει με τον τότε υπουργό ναυτιλίας Βαρβιτσιώτη πουλώντας γιαλατζί αντιρατσισμό. Κι αυτό είναι μέγα κατόρθωμα του συριζα την τακτική του οποίου τη βοηθάει όσο δεν πάει άλλο η σωπή από τη δικιά μας μεριά. Που δεν έχει να περιμένει τίποτα από θεσμικούς φορείς που δήθεν θα διερευνήσουν αν προκύπτουν ευθύνες των λιμενικών. Έτσι κι αλλιώς και η υπόθεση φαρμακονήσι μπήκε στο αρχείο και δεν την πλήρωσε κανείς για εκείνες τις δολοφονίες. Τι έκαναν έτσι κι αλλιώς; Τα σύνορα προστάτευαν προκειμένου να μη φτάσουν δίπλα μας κάποιοι μετανάστες ώστε να μπορεί να χαιρέται το κάθε

ρατσιστικό κάθαρμα που διαμαρτύρεται ότι γέμισε η γειτονιά του μετανάστες (τι να κάνεις, το ρατσιστικό κάθαρμα ψηφίζει, ο μετανάστης όχι). Ακούγεται τειριμμένο πια αλλά ισχύει. Οι δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα είναι δολοφονίες δικών μας ανθρώπων, ανθρώπων της εργατικής τάξης, των από τα κάτω αυτής της κοινωνίας. Ας τις αντιμετωπίσουμε έτσι.

Να αναφέρουμε και κάτι άλλο. Σε μια προσπάθεια να παίξει σύγχυση πολλές φορές ακούμε ότι οι δολοφόνοι στα σύνορα δεν είναι άντρες του λιμενικού αλλά μασκοφόροι άντρες που δεν ξέρουμε τι ρόλο βράνε. Έτσι διαβάσαμε σε ένα άρθρο που επικαλείται τη μκο Aegean Boat Report (η οποία κατήγγειλε το περιστατικό με την 4χρονη ιρακινή επικαλούμενη μάλιστα ηλεκτρονική επικοινωνία των προσφύγων της βάρκας σε πραγματικό χρόνο) ότι *“δεν επρόκειτο για στελέχη του λιμενικού αλλά για μασκοφόρους με μαύρες στολές. Σημειώνεται ότι σε μαυροφορεμένους μασκοφόρους, χωρίς διακριτικά, αποδίδονται συχνά βίαιες επαναπροωθήσεις προσφύγων στον Έβρο που περιλαμβάνουν από ξυλοδαρμούς μέχρι εικονικές εκτελέσεις, προκαλώντας εύλογα ερωτήματα για το ποια είναι και υπό ποιο καθεστώς δρα αυτή η ομάδα που αναφέρεται*

τόσο συχνά σε καταγγελλίες”. Αυτό αναπαρήχθη αρχικά και από ελληνικά μμε αλλά οι δηλώσεις του πατέρα που κατηγόρησε το ελληνικό λιμενικό τους τα χάλασαν κάπως. Έτσι αυτό που στις 15/01 ήταν

τραγωδία και άλλο ένα ναυάγιο, στις 16/01 γίνεται επίθεση κουκουλοφόρων σε βάρκα όπως μας πληροφορεί η εφ. των συντακτών (εφσυν). Η εφσυν μάλιστα αναπαράγει και κάποια από τα λόγια του πατέρα που τα πήρε από άρθρα από τουρκικά μέσα ενημέρωσης που

βγήκαν το μεσημέρι της 15/01, αλλά “παραλείπει” να αναπαράξει από το τουρκικό άρθρο τα λόγια του πατέρα που λένε για το ελληνικό λιμενικό και μεταφράζει μόνο αυτά που θέλει. Τελικά στις 17/01 και αφού το θέμα δεν κρύφτηκε αυτή τη φορά, η εφσυν αναφέρει και τις καταγγελίες του πατέρα για το ελληνικό λιμενικό, μέχρι να ξεχαστεί και αυτό το περιστατικό. Το παράδειγμα πάντως του πώς το κάλυψε η εφσυν το αναφέρουμε απλά για να είμαστε πιο υποψιασμένοι με σχετικά γεγονότα και το ότι τσεκάρουμε αυτή την

εφημερίδα έχει να κάνει και με το ότι η εφσυν θεωρείται προοδευτική και άξια εμπιστοσύνης εφημερίδα και από πολύ κινηματικό και περίξ κόσμο. Η εφσυν πουλάει φιλομεταναστευτισμό με το κιλό, αλλά για όποιον θέλει να δει έχει και μια κυβέρνηση και την πολιτική της να υπερασπιστεί (και στο θέμα των μεταναστών) ακόμα κι αν της κάνει και κριτική κάποιες φορές για να ξεκαρφώνει τη φιλοκυβερνητική της στάση (και εν τέλει να την υπερασπίζεται καλύτερα).

Και για το τέλος, επειδή μόνο έλληνας ρατσιστής που θέλει να βγάλει λάδι τους συνοριοφύλακες και το κράτος του θα πίστευε ότι στα σύνορα Ελλάδας-τουρκίας που βρίσκονται όλων των ειδών οι στρατιωτικές και αστυνομικές υπηρεσίες (και κάποιες διεθνείς) υπάρχουν κάτι τύποι χωρίς διακριτικά που κανείς δεν τους ξέρει, που σουλατσάρουν ανενόχλητοι και τρομοκρατούν μετανάστες, το ψάξαμε λίγο παραπάνω. Σε κείμενο της οργάνωσης Human Rights Watch για τις επαναπροωθήσεις στον Έβρο που προέρχεται από μαρτυρίες μεταναστών διαβάσαμε το προφανές. Ότι “οι μαρτυρίες υποδεικνύουν στενό και επανειλημμένο συντονισμό μεταξύ της αστυνομίας και των αταυτοποίητων, συχνά μασκοφόρων,

ανδρών, οι οποίοι ενδέχεται να είναι ή όχι αξιωματικοί των υπηρεσιών επιβολής του νόμου... Όσοι παραχώρησαν συνέντευξη (ενν. μετανάστες) είπαν ότι άνθρωποι που έμοιαζαν με αστυνομικούς ή στρατιώτες, καθώς και ορισμένοι αταυτοποίητοι άνδρες με μάσκα, έφεραν εξοπλισμό όπως πιστόλια, χειροπέδες, ασυρμάτους, σπρέι και γκλομπ, ενώ άλλοι είχαν τακτικό εξοπλισμό όπως επιχειρησιακά γάντια, κιάλια και μαχαίρια, καθώς και στρατιωτικά όπλα, όπως τυφέκια... Η επαναλαμβανόμενη φύση των απωθήσεων και το γεγονός ότι εκείνοι οι αξιωματικοί που τις επιτελούσαν ήταν σαφώς εν ώρα υπηρεσίας, υποδεικνύει ότι οι διοικητές τους γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν όσα συνέβαιναν.” Οπότε αν κάτι πάει στραβά και κάποιος επιζώντας μετανάστης βγει να καταγγείλει το ελληνικό λιμενικό η απάντηση θα είναι “λυπούμαστε, δε γνωρίζουμε, αλλά έχουμε ακούσει για κάτι αταυτοποίητους τύπους με κουκούλες, αν μάθουμε κάτι θα σας ενημερώσουμε”. Πάντως δε χρειαζόμαστε άλλες μαρτυρίες της HRW για να πάρουμε την απόφαση να πολεμήσουμε το ελληνικό κράτος και τους μηχανισμούς του.

Στις 2 φλεβάρη στον έβρο άλλη μια βάρκα μεταναστών με 11 άτομα που προσπαθούσαν να μπουν στην Ελλάδα τρύπησε με αποτέλεσμα οι 8 να γλιτώσουν τη ζωή τους και οι 3 να αγνοούνται. Αφού έψαξαν μια μέρα να βρουν τους υπόλοιπους οι έρευνες σταμάτησαν καθώς οι αρχές εκτίμησαν ότι ο άντρας που είπε ότι αγνοούνται τα 3 του παιδιά “δεν ήταν πλέον σαφές εάν είχε αλήθεια ή ψέματα”. Με ποια στοιχεία το εκτίμησαν αυτό δεν ανέφεραν. Έτσι κι αλλιώς οι αρχές δεν νιώθουν ανάγκη να δώσουν αναφορά σε

κανέναν, πόσο μάλλον όταν δεν ενδιαφέρεται και κανείς ιδιαίτερα. Οπότε τι καλύτερο από το να πει το ελληνικό κράτος ότι δεν υπάρχουν νεκροί για να μη φορτωθεί κάποιους θανάτους παραπάνω. Θάνατοι μεταναστών που συμβαίνουν γιατί δεν τους επιτρέπεται να μπορούν να ταξιδέψουν σαν άνθρωποι και αναγκάζονται να παίζουν τη ζωή τους κορώνα γράμματα στον έβρο και το αιγαίο. Δε θα κάνουμε (ούτε μπορούμε άλλωστε) ντετεκτιβίστικη δουλειά για να δούμε τι πραγματικά συνέβη, απλά θα παραθέσουμε κάποια λόγια ενός ιατροδικαστή από τον έβρο που προσπαθεί να ταυτοποιήσει τις σωρούς των μεταναστών και αναφέρει ανάμεσα σε άλλα και γιατί κάποια πτώματα δε βρίσκονται ποτέ: “Από το 2000 έως και το 2016, συνολικά 350 μετανάστες ανασύρθηκαν νεκροί από την ελληνική όχθη του ποταμού Έβρου. Δυστυχώς, δεν έχουμε επίσημα στοιχεία από την τουρκική πλευρά, όμως υπολογίζω ότι άλλοι τόσοι έχουν εντοπιστεί στην αντίπερα όχθη. Ο πυθμένας του ποταμού είναι λασπώδης κι έτσι επιπλέον πολλοί μετανάστες δεν εντοπίζονται ποτέ.

Αυτό με κάνει να πιστεύω ότι από το 2000 μέχρι σήμερα, στον ποταμό Έβρο έχουν χάσει τη ζωή τους περισσότεροι από 1.000 άνθρωποι.”

Αλλά και όσοι μετανάστες καταφέρουν να περάσουν από τον έβρο και δε συλληφθούν για παράνομη είσοδο στη χώρα μπορεί να χάσουν τη ζωή τους σε κάποιο τροχαίο στην εγνατία οδό. Κι αυτό γιατί αναγκάζονται να στοιβαχτούν σε μικρά βανάκια που πολλές φορές ντελαπάρουν (οδηγώντας επικίνδυνα και από επικίνδυνους δρόμους προκειμένου να αποφύγουν τα αστυνομικά μπλόκα). Αλλά βέβαια κι εδώ οι όποιες δολοφονίες χρεώνονται στα όποια κυκλώματα διακινητών και όχι εκεί που πρέπει, δηλαδή στο ελληνικό κράτος που δεν αφήνει σε αυτούς τους ανθρώπους άλλη επιλογή.

Για όσους δε θυμούνται, οι ιδιοκτήτες των φούρνων “το χωριάτικο” και διάφοροι άλλοι συνεργάτες τους συνελήφθησαν 2 φορές, μία το 2008 και μία το 2010, σε δυο διαφορετικές επιχειρήσεις της αστυνομίας. Είχε δώσει σήμα μάλιστα και η ιντερπόλ μετά από αίτημα των ουκρανικών αρχών. Αυτό που αποκαλύφθηκε ήταν οι εν λόγω ιδιοκτήτες δεν είχαν μόνο φούρνους αλλά και καμπόσα στριπτιζάδικα στην αθήνα και διπύθουναν ένα τεράστιο κύκλωμα καταναγκαστικής πορνείας με τα όλα του.

Παραπλανούσαν τα θύματά τους από την ανατολική ευρώπη μέσω γραφείων ευρέσεως εργασίας, τους παρακρατούσαν τα χαρτιά και τις κρατούσαν φυλακισμένες, οι μπράβοι τις επιτηρούσαν και τις πηγαινόφερναν στους πελάτες, βασικό στέλεχος ήταν συνταξιούχος μπάτσος και τα κέρδη ξεπλένονταν στις επιχειρήσεις-βιτρίνα που ήταν οι φούρνοι. Βέβαια και στο άλλο δικαστήριο που είχαν καταδικαστεί κάποιοι από αυτούς για τα αδικήματα της εγκληματικής οργάνωσης και της σωματεμπορίας δε μπήκαν φυλακή αλλά πλήρωσαν τα ποσά των εγγυήσεων και βγήκαν έξω να συνεχίσουν τις μπίζνες τους, λίγο πιο προσεκτικά. Και όταν γίνει και το εφετείο τους πολύ πιθανόν να τη γλιτώσουν μια και καλή. Γιατί ακόμα και υπέρογκα ποσά να κληθούν να πληρώσουν, δε θα στεναχωρηθούν ιδιαίτερα. Αφού τα κέρδη από το να πασάρεις φυλακισμένες γυναίκες για να βιάζει ο κάθε σιχαμένος πελάτης είναι υπέρογκα και μπορεί στους τιμοκατάλογους των βιασμών να έχει υπολογιστεί και η όποια ενδεχόμενη σύλληψη.

Αυτή η υπόθεση δεν είναι η μόνη καθώς τα κυκλώματα καταναγκαστικής πορνείας ζουν και βασιλεύουν στην Ελλάδα αφού η ζήτηση για πληρωμένους βιασμούς είναι τεράστια από αμέτρητους πορνοπελάτες. Έχει όμως τη σημασία της γιατί είχε πάρει και κάποιες διαστάσεις στο δημόσιο διάλογο ενώ δεν έλειψαν και τα άρθρα που φιλοτεχνούσαν το προφίλ τους και έλεγαν για το πόσο καλοί επιχειρηματίες ήταν οι σωματέμποροι και πόσο καλοί άνθρωποι. Και τι σημασία έχει βρε αδερφέ που εξανάγκαζαν κοπέλες να βιάζονται καθημερινά και τις κακοποιούσαν; Οι δικηγόροι τους είχαν αναφέρει για να αναγνωριστούν ελαφρυντικά στους

σωματέμπορους ότι “είχαν κοινωνικές ευαισθησίες... Η πρώτη νταλικά με νερό που έφτασε στην Κεφαλλονιά μετά τους σεισμούς ήταν του κατηγορουμένου... Έχει ανθρώπους ανήμπορους στη δουλειά του για να τους συντηρεί. Δεν είναι η θέση του στη φυλακή. Θα μείνουν πολλά στόματα στον δρόμο σε μια κρίσιμη περίοδο για τη χώρα μας. Δεν υπάρχει

σωματείο

όπου να μην έχει

προσφέρει”. Μάλλον αυτό εννοούσαν

κάποιοι όταν μιλούσαν για επιχειρηματικό δαιμόνιο. Το θέμα είναι να βλέπεις μπροστά και να επενδύεις ένα μέρος των κερδών που βγάζεις από τη δουλειά άλλων ανθρώπων, προκειμένου να φιλοτεχνήσεις το φιλόφθωρο προφίλ σου. Επίσης γιατί να μην παρέχεις κάλυψη σε μια επιχείρηση που πουλάει βαρβαρότητα και βοηθάει την οικονομία της χώρας να πάει μπροστά σε καιρούς κρίσης; Όπως έγραψε το πρώτο θέμα το 2013 (εκφράζοντας πολλούς περισσότερους) “*την ώρα που η οικονομική κρίση έχει γονατίσει τις περισσότερες επιχειρήσεις στην Ελλάδα, μια αλυσίδα φούρνων ανοίγει το ένα κατάστημα μετά το άλλο, επενδύοντας μεγάλα χρηματικά ποσά και προσφέροντας ψωμί σε πολλούς εργαζομένους.*”

Οπότε ναι, δεν είναι εν τέλει και τόσο περίεργο που την έβγαλαν καθαρή οι σωματέμποροι. Σε μια κοινωνία με τόσους πορνοπελάτες και τόσο κυνισμό το περίεργο θα ήταν αν καταδικάζονταν. Επίσης ένα χαρακτηριστικό τέτοιων δικών και παίζει ρόλο στο να αθωωθούν οι σωματέμποροι είναι ότι συνήθως δεν εμφανίζονται οι κοπέλες-μάρτυρες κατηγορίας στην ακροαματική διαδικασία αφού είτε απελαύνονται πίσω στις χώρες τους, είτε εκβιάζονται και τελικά αναγκάζονται να σιωπήσουν. Όπως έγινε και σε αυτή τη δίκη. Πάντως μαθαίνουμε και από πρώτο χέρι πράγματα που υποπτευόμαστε ήδη όταν βγαίνουν στον αφρό τέτοιες υποθέσεις. Π.χ. ο ένας σωματέμπορος είχε κατηγορήσει από το 2009 διοικητή αστυνομικού τμήματος ότι του έκανε τη ζωή κόλαση από την ώρα που αποφάσισε να σταματήσει τις εκπτώσεις στους αστυνομικούς! Όπως και νά ‘χει, όσο περισσότερο μένουν στη σιωπή τέτοιες υποθέσεις και τέτοια εγκλήματα, τόσο περισσότερο θα αποθρασύνονται οι σωματέμποροι και οι θεσμικοί και κοινωνικοί τους υποστηρικτές.

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΟΥ

Σχετικά με τα κυκλώματα καταναγκαστικής πορνείας και το sex trafficking μπορείτε να διαβάσετε σχετικές επανεκδόσεις του εγχειρήματος της ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ που διατίθενται με ελεύθερη οικονομική ενίσχυση και μπορείτε να τις βρείτε τις ώρες που είναι ανοιχτός ο αυτοδιαχειριζόμενος χώρος ΑΝΑΤΌΠΙΑ (τσαμαδού 81 και καραϊσκάκη και στο ίντερνετ anatopia.wordpress.com).

ΚΑΤΩ ΤΑ ΞΕΡΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΜΙΚΡΟΠΩΛΗΤΕΣ

Κάποιοι μικροπωλητές που δεν είχαν την τύχη που είχε ο πατέρας του Αhdehtohkoomproh ο γιος του να γίνει αστέρι του μπάσκετ (βλ. σελ. 12), συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια αστυνομικής επιχείρησης στις 20 και 21 δεκέμβρη κάτω από τα σπίτια τους την ώρα που πήγαιναν να βγάλουν το μεροκάματο στήνοντάς την πραμάτειά τους έξω από την ΑΣΟΕΕ. Έτσι κι αλλιώς η Παπακώστα, το νέο δεξιό μπουμπουκί που έβαλε ο συριζα για υφυπουργό προστασίας του πολίτη, είχε δηλώσει σε συνάντηση με το επαγγελματικό επιμελητήριο αθήνας ότι θα πατάξει την παραβατικότητα και ότι θα απομακρύνει τους μικροπωλητές από την ΑΣΟΕΕ για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των εμπόρων και επιχειρηματιών του κέντρου. Τα μμε μάλιστα δρώντας ως φερέφωνα της αστυνομίας φρόντισαν να συνδέσουν αυθαίρετα και άμεσα τους μικροπωλητές μετανάστες με την πιάτσα ναρκωτικών που έχει μεταφερθεί από το πεδίο του άρεως σε διπλανό δρόμο, προκειμένου να σπάσουν και την όποια παραμικρή συμπάθεια μπορεί να έδειχνε κάποιος στους συλληφθέντες μικροπωλητές (το ζήτημα των ταλαίπωρων χρηστών ναρκωτικών ουσιών δε θα μας απασχολήσει εδώ). Πέρα από την κυρίαρχη αφήγηση αυτό που ξέρουμε είναι ότι από το 2009 έξω από την ΑΣΟΕΕ πολλοί μετανάστες μικροπωλητές διεκδικούν ένα χώρο για να μπορούν να δουλεύουν και να επιβιώνουν, και από την αρχή αντιμετώπισαν συλλήψεις, ξυλοδαρμούς, κλοπές των εμπορευμάτων τους, των χρημάτων τους και των χαρτιών τους από τους μπάτσους και δαιμονοποίηση από ένα ρατσιστικό συρφετό εμπόρων, πολιτικών και δημοσιογράφων. Σα να τους λέει το ελληνικό σύμπλεγμα εξουσίας ότι “ακόμα κι αν δε σας δολοφονήσουμε στα σύνορα και δε σας κλείσουμε σε κάποιο στρατόπεδο συγκέντρωσης, θα σας κάνουμε το βίο άβιωτο και θα σας κυνηγήσουμε μέχρι και το τελευταίο καταφύγιο που έχετε για να την κουτσοβγάλετε”. Υπάρχει όμως και κάτι άλλο. Το να μην επιτρέπεις στο μετανάστη να τη βγάλει πουλώντας τσάντες-μαϊμού, παπούτσια, dvd και μπιχλιμπίδια, το να συλλαμβάνεις και να πιέζεις συνέχεια ανθρώπους που δεν έχουν πολλά περιθώρια επιβίωσης αλλά προσπαθούν να ανταπεξέλθουν με όσο πιο αξιοπρεπή τρόπο μπορούν στο ζήτημα της επιβίωσης, ουσιαστικά είναι μία σχεδιασμένη μέθοδος από το κράτος και τους μηχανισμούς του να τους σπρώξουν όλο και πιο βαθιά στα νύχια της κάθε μαφίας και να τους εξωθήσουν και σε δραστηριότητες όπως το εμπόριο ναρκωτικών μην αφήνοντάς τους σχεδόν καμία άλλη επιλογή. Να τους εγκληματοποιήσουν και να τους κάνουν ζήτημα δημόσιας τάξης και μπατσικής διαχείρισης, να τους κάνουν να φαίνονται ως ο,τιδήποτε άλλο από αυτό που είναι, δηλαδή το πιο υποτιμημένο κομμάτι της εργατικής τάξης. Ελπίζουμε να επανέλθουμε.

Υγ: Πριν κάποια χρόνια η υπεράσπιση των μεταναστών μικροπωλητών ήταν από τις πρώτες κινηματικές προτεραιότητες αρκετών κομματιών του a/a/a χώρου οπότε μας χαροποίησε το ότι κάποιοι κάλεσαν πορεία υπεράσπισής τους.

Φωτογραφίες

από κινητοποιήσεις μεταναστών μικροπωλητών και αλληλέγγυων σε αυτούς από τον αντιεξουσιαστικό χώρο. Η δεύτερη φωτογραφία είναι από συγκέντρωση μία μέρα μετά τη δολοφονία του Babacar Ndiaye ο οποίος έπεσε στις γραμμές του ηλεκτρικού στο θησείο την 1η φλεβάρη 2013 μετά το κυνήγι του από τη δημοτική αστυνομία. Τα μμε αρχικά μίλησαν για αυτοκτονία και αργότερα δεν ήταν λίγοι αυτοί που μίλησαν για ατύχημα αλλά σύμφωνα με προκήρυξη της πρωτοβουλίας από την Συνέλευση μεταναστών & αλληλέγγυων ΑΣΟΕΕ έγιναν τα εξής: “Σύμφωνα με αυτόπτη μάρτυρα που ήταν μαζί με τον Babacar Ndiaye, πουλούσαν στο Θησείο την πραμάτειά τους όταν είδαν την δημοτική αστυνομία να πλησιάζει. Ο ένας έφυγε προς μοναστηράκι και ο Babacar κατευθύνθηκε κυνηγημένος από 2 δημοτόματσους προς το σταθμό. Στη προσπάθειά του να διαφύγει εγκλωβίστηκε στο πεζούλι που βρίσκεται πάνω από τις γραμμές του ηλεκτρικού όπου οι 2 που τον κυνηγούσαν τον στρίμωξαν τραβώντας του τα πράγματα και κατά την διάρκεια της συμπλοκής έπεσε από ύψος 6-7 μέτρων.”

Η Θεία Λίτσα καθαρίζει (θα το μάθει αργότερα...)

Τρίτη 22 Γενάρη 2019

Η διάζευξη ανάμεσα σε “ναι” και “όχι” στη συμφωνία των Πρεσπών είναι χαρακτηριστική περίπτωση των διλημάτων / παγίδα που παράγει η εξουσία. Και δεν είναι καν η πρώτη τέτοια περίπτωση!

Να, κατά την δική μας εργατική κριτική άποψη, τρία ζητήματα που είναι “κεντρικά” σ’ αυτή τη συμφωνία (μιλώντας σαν εχθροί του ελληνικού ιμπεριαλισμού / κράτους / κεφάλαιου) και έχουν θαφτεί εύκολα, για όλες τις πλευρές, κάτω απ’ το θέαμα του “ναι” – “όχι”.

Πρώτα απ’ όλα οι *εκβιασμοί διαρκείας* που θα μπορεί να κάνει το ελληνικό κράτος σε βάρος του βορειομακεδονικού στη διάρκεια των πολύχρονων διαπραγματεύσεων για την ένταξή του στην ε.ε. Ανοίγει κεφάλαιο; Δεν ανοίγει; Κλείνει; Δεν κλείνει; Πάντα σε σχέση με τους κάθε φορά συσχετισμούς. Αν το ροζ γκουβέρνο μπορούσε (: επιτρεπόταν...) να το φωνάξει θα έλεγε: *Ώρε θείες Λίτσες! Αντικαταστήσαμε τον αδρανή και πρακτικά ξεπερασμένο έλεγχο πάντων τους μέσω του που-γου-δου-μου τσαμπουκά, μ’ έναν δυναμικό και ευέλικτο έλεγχο / εκβιασμό μέσω της ένταξής τους στην ε.ε.! Δεν είναι καλύτερα έτσι;*

Δεύτερο, η εξαφάνιση της σλαβομακεδονικής μειονότητας μέσα στην ελληνική επικράτεια. Αυτή η μειονότητα υπάρχει ακόμα και έχει υπάρξει στο παρελθόν πολύ πιο ακμαία. Τουλάχιστον 50.000 σλαβομακεδόνες εκτοπίστηκαν απ’ την ελληνική επικράτεια (σαν μέλη ή υποστηρικτές του δημοκρατικού στρατού) μετά το 1949. Τους αφαιρέθηκε η υπηκοότητα / ιθαγένεια, κατασχέθηκαν οι

περιουσίες τους. Οι περισσότεροι / περισσότερες κατέφυγαν τότε στα νότια της γιουγκοσλαβίας – νυν Βόρεια μακεδονία.

Αυτή ήταν η πιο πρόσφατη, μαζική επιχείρηση εθνοκάθαρσης στο ελλαδιστάν! Κι όσοι έμειναν (κάποιες λίγες εκατοντάδες) υπέφεραν επί δεκαετίες ό,τι, περίπου, οι μουσουλμανικοί πληθυσμοί “πίσω απ’ την μπάρα” στη Θράκη. Διαρκή αστυνομικό/ασφαλίτικο έλεγχο και καταπίεση, απειλές και απαγορεύσεις – ένα είδος “αόρατης” εσωτερικής κατοχής...

Αυτή η μειονότητα, που υπάρχει ακόμα, “εξαφανίστηκε” – χάρη στη συμφωνία των Πρεσπών. Και μαζί της εξαφανίστηκε η υποχρέωση του ελληνικού κράτους είτε να επιστρέψει στους “απαγορευμένους” (ή στους απογόνους τους) τις περιουσίες τους* είτε να τους αποζημιώσει για τις κατασχέσεις. Αν αυτό δεν είναι φασιστικός θρίαμβος, τι είναι; Αν αυτό δεν είναι εκείνο που ονειρευόταν το “εμφυλιακό κράτος” του 1949 τι είναι; Το δήλωσε (αρχές ‘90ς) ο Μητσοτάκης ο Α: «... *Είδαμε και πάθαμε να τους διώξουμε...*» (δες το video για την ελληνοσερβική φιλία και την σφαγή στη βοσνία...) Γιατί να διαφωνεί ο κυρ Κούλης;

Τρίτο, σα συνέπεια του δεύτερου: η *εξαφάνιση ή/και παρακράση της Ιστορίας*. Πριν την εθνοκάθαρση των σλαβομακεδόνων, είχε “καθαριστεί” με την βοήθεια των ντόπιων συνεργατών των ναζί το μεγαλύτερο μέρος των εβραϊκών κοινοτήτων, ειδικά εκείνης στη Σαλονίκη. Ειδικά η Σαλονίκη έπρεπε να πάψει να είναι πολυεθνική – τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και το Ολοκαύτωμα ήταν “εθνική ευλογία” για το ελλαδιστάν. Πριν απ’ αυτούς είχαν εκκαθαριστεί άλλοι “αλλοεθνείς” πληθυσμοί της επικράτειας, είτε οι μουσουλμάνοι

με την ανταλλαγή πληθυσμών μετά την “εθνική καταστροφή” του ‘22, είτε άλλοι (πολλές χιλιάδες) μετά τους βαλκανικούς πολέμους.

Η Ιστορία της συγκρότησης του ελληνικού εθνικού / εθνικιστικού κράτους, ειδικά στον 20ο αιώνα, είναι μια ιστορία διαδοχικών εθνοκαθάρσεων, αποκλεισμών και τυραννίας σε βάρος των “μη συμβατών” εντόπιων κοινωνικών, θρησκευτικών, πολιτιστικών κοινοτήτων. (Ακριβώς αυτό που κάνει το κατά ένα αιώνα νεώτερο ισραηλινό κράτος). Εκείνο που ήταν το δημιουργικό (και για τον εργατικό, ταξικό ανταγωνισμό) στα μέρη μας, η *πολυεθνικότητα** αυτό που ήταν και είναι η σταθερή αλήθεια της τάξης μας, απαγορεύτηκε, καταστάλθηκε, εξορίστηκε, διαγράφηκε. Η “εξαφάνιση” της σλαβομακεδονικής μειονότητας είναι το πιο πρόσφατο επεισόδιο του *εσωτερικού, εντός συνόρων, εθνικού / μικροαστικού ιμπεριαλισμού** όχι, πάντως, το μοναδικό.

Αυτά τα τρία στοιχεία, που συσχετίζονται άμεσα με την συμφωνία των Πρεσπών, είναι αρκετά για την δική μας εργατική, ανταγωνιστική συνείδηση αφενός για να αποκαλύψουν το πραγματικό νόημα του σικέ διλήματος “ναι ή όχι”, και αφετέρου για να στερεώσουν την επιλογή της *απόρριψής του συνολικά!* Παρότι καταλαβαίνουμε πολύ καλά τις διαφορές ανάμεσα στο “ναι” και στο “όχι”, δεν μας είναι δύσκολο να διακρίνουμε ότι πρόκειται για διαφορές μεταξύ εναλλακτικών του ελληνικού ιμπεριαλισμού, που έχουν έναν πολύ βασικό και ενιαίο πυρήνα. Ακόμα κι αν διάφοροι κτυπιούνται ότι το δικό τους “όχι” είναι το γνήσιο... επειδή μηρυκάζει παρανοϊκά επιχειρήματα για τους “εθνικούς κινδύνους” που θα φέρει η ένταξη της βόρειας μακεδονίας στο νατο...

Όχι λοιπόν! Πρόκειται για το “αριστερό” κουκούλωμα του ελληνικού ιμπεριαλισμού, που — παρότι δεν είναι καθόλου στα πάνω του... — καταφέρνει, χάρη στην πολύμορφη εσωτερική υποστήριξη, να διαχειρίζεται όσο επωφελώς μπορεί τους λογαριασμούς που

άνοιξε (διακομματικά / εθνικά...) το '92 στα βόρεια σύνορά της επικράτειάς του... Υπό διεθνή πίεση, αλλοίμονο. Αλλά τα είπαμε αυτά.

Αν υπήρχε πραγματική εργατική αντιπολίτευση με συνείδηση και της θέσης της και της ιστορίας της, ο τενεκεδένιος δεν θα καμάρωνε για

“αριστερός”, ούτε σ’ αυτό το θέμα. Θα ήταν για κλωτσιές.

Ούτε θα απολάμβανε απερίσπαστος στο ψώνισμά του την προοπτική ενός μερδικού από “νόμπελ ειρήνης”...

Όχι μόνο από μικρό ή από τρελό...

25/01/2019

Αν από μικρό ή από τρελό μαθαίνει κανείς την αλήθεια (και διαλέξετε σε ποια κατηγορία ανήκουμε), να που υπάρχει μια περίπτωση να μάθει κανείς ψήγματα της από ειδικό!... Υποθέτουμε ότι έχετε παρακολουθήσει την άποψή μας εδώ για το “όνομά της...”.

Να λοιπόν τι έγραψε χτες, μεταξύ άλλων, στην καθεστωτική “καθημερινή”, ο Δημήτρης Κατσούδας (που διετέλεσε, μεταξύ άλλων, γ.γ. ευρωπαϊκών υποθέσεων του υπ.εξ. (2007 — 2009) και παλαιότερα πολιτικός σύμβουλος (1987 — 1991) του Κων/νου Μητσοτάκη — δεξιός δηλαδή ο άνθρωπος) κάτω απ’ τον τίτλο *μια κριτική αποτίμηση της συμφωνίας ελλάδας — πγδμ* (η ορθογραφία δική μας):

... Κατ’ αρχάς η μακρά ενταξιακή διαδικασία στην ε.ε. και το σταδιακό άνοιγμα κεφαλαίων δίνει την δυνατότητα στην Ελλάδα σε βάθος χρόνου να ελέγχει αν τηρείται η συμφωνία ή όχι και, επιτέλους, να αρνηθεί τότε την ένταξη της πγδμ στην ε.ε. αν η συμφωνία παραβιάζεται. Η διαδικασία αυτή είναι πολυετής και στο μεταξύ οι πρόνοιες της συμφωνίας θα έχουν πιστεύω παγιωθεί στη συνείδηση του πληθυσμού της χώρας αυτής.

Τούτων λεχθέντων, δεν είναι και λίγα τα θετικά σημεία της συμφωνίας για όποιον κάνει τον κόπο να τη διαβάσει. Εν πρώτοις, και μόνο το γεγονός ότι ένα κράτος αλλάζει τη συνταγματική του ονομασία (καθώς και το ίδιο το σύνταγμά του), για πρώτη φορά στην παγκόσμια ιστορία, για να λύσει ένα ζήτημα με ένα όμορο κράτος, είναι ένα σημαντικότερο βήμα...

Δεν ξέρουμε ποιον απ’ τους δύο «δίνει» περισσότερο αυτός ο δεξιός ειδικός. Τον κυρ ρημαδοκούλη που το παίζει «εθνοπατριωτικό όχι» στη συμφωνία των Πρεσπών, ή τον τενεκεδένιο που το παίζει «εθνοκοπατριωτικό ναι»; Μάλλον, με τον τρόπο του, υποδεικνύει ότι τα «ναι» και τα «όχι» είναι για εσωτερική κατανάλωση... αφού η συμφωνία των Πρεσπών αποτελεί μια «το μη χείρον βέλτιστον» επιτυχία της ενιαίας «εθνικής γραμμής»...

Κρατείστε, λοιπόν, απ’ τα λεγόμενά του, οπωσδήποτε αυτό: «...για πρώτη φορά στην παγκόσμια ιστορία...» (έγινε εφικτή η συνταγματική αποικιοποίηση εν καιρώ ειρήνης). Και όλα τα υπόλοιπα, βέβαια, για τα «κεφάλαια της ένταξης» της βόρειας μακεδονίας στην ε.ε.

Είναι αυτά ένα «σημαντικότερο βήμα»; Γιατί όχι άλμα — για την ανθρωπότητα;

**ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ**

η ιδεολογική χρήση της Ιστορίας

Μια συζήτηση στη Φιλοσοφική σχολή
στις 21 Φεβρουαρίου 1992

Συμπαράγουν:

ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΙΘΟΣΟΥ

(Πρώτη έκδοση: Μάρτι 1992)

Αρκετά διαφωτιστική έκδοση για το μακεδονικό ζήτημα από μια τεκμηριωμένη αντιεθνικιστική σκοπιά είναι το βιβλίο “Ελληνικός εθνικισμός - Μακεδονικό ζήτημα: Η ιδεολογική χρήση της ιστορίας - Μια συζήτηση στη Φιλοσοφική Σχολή στις 21 Φεβρουαρίου 1992” που επανεκδόθηκε πρόσφατα από τις εκδόσεις ΑΝΤΙΣΧΟΛΕΙΟ. Αντιγράφουμε από το εισαγωγικό της επανέκδοσης: “Μια συζήτηση που έγινε πριν 26 χρόνια θα μπορούσε να είναι απαραίτητη και σήμερα; Ναι, είναι. Η άγνοια και η διαστρόφη της ιστορίας δεν είναι κάτι που γίνεται «εν κενώ» - οι συνέπειές τους όμως μπορεί να κρατάνε για πολλές γενιές... Η γνώση της πραγματικής ιστορίας της βαλκανικής χερσονήσου σ’ αυτή τη ζώνη που βρίσκεται βορειότερα του 40ου παραλλήλου, είναι διαφωτιστική. Για το πόσο υλικός είναι ο εθνικισμός, τι σημαίνει παραχάραξη της ιστορίας, και πόσο πρόστυχη είναι η «αθωότητα» του «το όνομά μας είναι η ψυχή μας»...”

Απαραίτητο ανάγνωσμα για τη διαμόρφωση θέσεων εναντίον του ελληνικού ιμπεριαλισμού είναι η σειρά “anti-imp” των εκδόσεων ΑΝΤΙΣΧΟΛΕΙΟ. Ειδικά ο βος τόμος. Αντιγράφουμε ένα απόσπασμα από τον πρόλογο της σειράς “anti-imp”: “...Μια αρχή είναι πάντα μια αρχή. Το ζητούμενο ήταν να ανοικτεί μια τρύπα, έστω και μικρή, στην ιδεολογική και πολιτική θωράκιση όχι μόνο του κράτους αλλά, κυρίως, της κοινωνίας• την θωράκιση των κλισέ: η τουρκία (που επιβουλεύεται την Ελλάδα), η αλβανία (το ίδιο), το μακεδονικό κράτος επίσης... η Ελλάδα που ποτέ δεν έκανε κανέναν κατακτητικό πόλεμο, και πάντα βρίσκεται στο στόχαστρο των “κακών” γειτόνων της... Κλπ κλπ. Το ζόρικο όμως, απ’ την άλλη μεριά, ήταν ότι καταλαβαίναμε πως προσβάλλουμε τα άγια των αγίων όχι του κράτους γενικά και αόριστα, ούτε καν μόνο της “εθνικόφρονος” δεξιάς του - αλλά και της εξίσου εθνικιστικής αριστεράς του!... Απ’ την μια μεριά τα γεγονότα και οι αφορμές, τόσο για ανάλυση όσο και για δράση ενάντια στον ελληνικό ιμπεριαλισμό, ήταν πάντα αρκετά• περισσότερα μάλιστα απ’ όσα θα μπορούσαμε να σηκώσουμε. Απ’ την άλλη μεριά όμως αυτή η κρατική πρακτική που, εκτός απ’ τις περιπτώσεις ανοικτών κανονικών πολέμων, έχει γενικά έμμεση και “αόρατη” επίδραση στις καθημερινές ζωές μας, δραπέτευε εύκολα απ’ τον ορίζοντά (μας) με τα επείγοντα και τα άμεσα καθήκοντα, όποια κι αν ήταν αυτά, όπως κι αν τα εννοούσε ο καθένας και η καθεμιά, στα οργανωμένα σχήματα της αυτονομίας. Και πάντα το περιβάλλον ήταν από εχθρικό έως αδιάφορο. Συνεπώς, η ανάσπρωση της πραγματικότητας του ελληνικού ιμπεριαλισμού στην πολιτική επιφάνεια των ημερών γινόταν συχνά δύσθυμα.

Αλλά γινόταν! Κι αυτό αποδεικνύονταν σημαντικό σε άλλα επιμέρους μέτωπα, ακόμα κι αν αυτό δεν ήταν πάντα συνειδητό. Από πολλές απόψεις η κριτική στον (ελληνικό) ιμπεριαλισμό είναι κριτική στο (ελληνικό) κράτος και στον (ελληνικό) καπιταλισμό• και μάλιστα κριτική σε μια απ’ τις πιο καλά φυλαγμένες, οχυρωμένες πλευρές τους. Κι ακριβώς επειδή είναι έτσι, άλλες πλευρές της θεωρητικής και πρακτικής κριτικής προς τους ίδιους στόχους, μπορούν να ωφεληθούν. Και ωφελούνται. Ακόμα και η κριτική στα κοινωνικά στερεότυπα και τις θελοδουλείες δεν είναι τόσο μακρινή όσο θα νόμιζε κανείς. Τελικά ο ιμπεριαλισμός δεν είναι μόνο στρατιωτικός ή “τραπεζικός”, και δεν εκτυλίσσεται μόνο “εκτός συνόρων”. Το εκτός είναι το μισό του - το άλλο μισό διαδραματίζεται εντός. Και είναι ιμπεριαλισμός κοινωνικός, ιδεολογικός, αξιακός, ταξικός. Δεν θα μπορούσε άλλωστε να συμβαίνει διαφορετικά... Το να προχωρήσει κανείς στην ιστορική ανασκευή των “εθνικών διηγήσεων” είναι δύσκολη δουλειά• χρειάζεται αρκετό διάβασμα, έρευνα και διασταυρώσεις... Συνειδητοποιήσαμε ότι η απαλλαγή απ’ τα εθνικά παραμύθια ίσως να γινόταν ώριμη ανάγκη για νεότερες γενιές, γι’ αυτούς κι αυτές δηλαδή που ζουν την αθλιότητα αυτών των παραμυθιών όχι μόνο (και όχι τόσο) σαν βαρετό “μάθημα ιστορίας” του σχολικού προγράμματος όσο, κυρίως, σαν ρατσισμό απέναντι στους μετανάστες συμμαθητές τους και φίλους τους. Κι αυτή η ανακάλυψη μας φόρτωσε μεγαλύτερες ευθύνες... Ας το θυμίσουμε: δεν είμαστε εκδότες, ούτε διανοούμενοι. Είμαστε εργατές, και τα περιθωρία μας, τόσο σε χρόνο όσο και σε χρήμα, ορίζονται απ’ αυτήν μας την θέση. Και, πάντα, απ’ τα καθήκοντά μας μέσα στις συλλογικότητες της οργανωμένης αυτονομίας. Ό,τι κάνουμε το πληρώνουμε άμεσα, με τον δικό μας κόπο - και είμαστε περήφανοι / ες γι’ αυτό. Αλλά οφείλουμε να τις κάνουμε αυτές τις εκδόσεις, ελπίζοντας στη στήριξη όσων καταλαβαίνουν την πολιτική αξία ενός τέτοιου έργου. Και πρέπει να τις κάνουμε επειδή στον έναν ή στον άλλο βαθμό, άλλοτε περισσότερο κι άλλοτε λιγότερο έντονα, η θεωρητική και πρακτική κριτική στον ελληνικό ιμπεριαλισμό έχει υπάρξει κινηματική κατάκτηση. Και, κατά συνέπεια, πρέπει να είναι διαθέσιμη στο παρόν αλλά και στο μέλλον, στην ιστορία, στις όποιες μελλοντικές ανάγκες του ανταγωνιστικού προλεταριακού κινήματος. Σαν κατάθεση εκ μέρους των αυτόνομων.”

στην κυριακή 11/10/2017 11:30 π.μ. στην αίθουσα του κέντρου

ΠΡΟΣΟΧΗ! “ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟΣ” ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ. (1)

Με αφορμή κάποια άρθρα που έλεγαν ότι ο Αηδεητοηκοομροη (ναι ρε, με το νιγηριανό του όνομα) αξίζει να βγει έλληνας της χρονιάς που πέρασε, ένα μικρό σχόλιο. Το να αναφέρεται συνέχεια ο Αηδεητοηκοομροη ως σχεδόν ήρωας από μια τεράστια πλειοψηφία αυτής της κοινωνίας ούτε προοδευτικό είναι ούτε αντιρατσιστικό. Ίσα ίσα είναι η επιτομή του ρατσισμού αφού η ρατσιστικότητα διάκριση που συνεπάγεται αυτό είναι ότι κάποιος μη-έλληνας στην Ελλάδα προκειμένου να αποκτήσει την αποδοχή-υποστήριξη-συμπάθεια των ελλήνων (και ίσως να έχει την τύχη και να νομιμοποιηθεί) πρέπει να καταφέρει να κάνει σχεδόν υπερφυσικά πράγματα όπως να γίνει ένας από τους καλύτερους παίκτες στο μπάσκετ παγκοσμίως. Και φυσικά να αναγνωρίζεται παντού ως έλληνας, να δηλώνει τέτοιος και να είναι *“αυτός που τον βλέπουν και λένε αυθόρμητα «Ελλάδα»”* και *“σε όποιο μέρος της γης κι αν σταθούν σ’ αυτόν, το κάνουν με την σημείωση «ο Έλληνας!»”*. Είναι που και *“το επίθετό του είναι δύσχρηστο για το μάρκετινγκ και την επικοινωνία”* (αμάν αυτά τα αφρικάνικα ονόματα) οπότε είναι πια γνωστός ως Giannis. Κι έτσι ο ελληνικός ρατσισμός-εθνικισμός αφενός βγαίνει κερδισμένος αφού η λέξη Ελλάδα ακούγεται και για κάτι καλό παγκόσμια και αφετέρου πλασάρεται και σαν αντιρατσισμός!!! Βέβαια και ο Αηδεητοηκοομροη μέχρι να γίνει όνομα δεν είναι λίγες οι φορές που έφτανε καθυστερημένος στην προπόνηση λόγω ρατσιστικών αστυνομικών ελέγχων. Και κάπως έτσι κατάφερε το όνομά του να ακουστεί και να μη γίνει ένας ακόμη αριθμός που θάφτηκε σε κάποιο νησί του αιγαίου ή κάποιος μικροπωλητής που πέθανε στις γραμμές του τρένου μετά από καταδίωξη της δημοτικής αστυνομίας όπως ο μετανάστης μικροπωλητής Babacar Ndiaye την 1η φλεβάρη του 2013 στην Αθήνα.

ΠΡΟΣΟΧΗ! “ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟΣ” ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ. (2)

Ο Ελ Χαμίσι Εμάντ και ο Ιμπραχίμ Μούσσα Μαχρούντ από την Αίγυπτο και ο Τζέκα Γκάνι από την Αλβανία ήταν κάποιοι από τους ψαράδες που εθελοντικά πήγαν με τις βάρκες τους να σώσουν κόσμο από την πυρκαγιά στο Μάτι. Μάθαμε ότι τους απέδωσαν την ιθαγένεια βάσει νόμου για τιμητική πολιτογράφηση που λέει ανάμεσα σε άλλα ότι *“οι πράξεις τους εμπνέουν στη γραμματική διατύπωση του νόμου περί προσφοράς εξαιρετικών υπηρεσιών στην Ελλάδα”* (ντάξει, αυτοί μπορεί να μη βάζουν τρίποντα αλλά βοηθάνε έλληνες που καίγονται). Κάπως έτσι ενώ χιλιάδες νεολαίοι μετανάστες (από Αλβανία κυρίως) που είτε έχουν γεννηθεί εδώ είτε έχουν μεγαλώσει εδώ, βρίσκονται σε ένα καθεστώς ομηρίας από το ελληνικό κράτος καθώς πρέπει να περάσουν χίλιους δυο σκόπελους και γραφειοκρατικά κωλύματα για να πάρουν την ελληνική ιθαγένεια, το ελληνικό κράτος σου λέει ότι αν κρίνει ότι είσαι υπάκουος δούλος και υπηρετήσεις τους έλληνες αφέντες θα σου δώσει και την ιθαγένεια. Και δε θα την πάρεις φυσικά αν είσαι νεολαίος από την Αλβανία που πετάς πέτρες στους μπάτσους κάποιο δεκέμβρη. Όχι ότι έκαναν άσχημα οι 3 μετανάστες που πήγαν να βοηθήσουν κάποιους συνανθρώπους τους που καίγονταν καθώς όπως δήλωσε κι ο Τζέκα από την Αλβανία *“όταν κάποιος έχει ανάγκη, πρέπει να τον βοηθάμε, ανεξαρτήτως εθνικότητας ή θρησκείας”* ούτε λέμε ότι το έκαναν για να πάρουν την ιθαγένεια (καλώς την πήραν να έχουν κι ένα μπελά στο κεφάλι τους λιγότερο). Αυτοί έκαναν ό,τι έκριναν σωστό. Αυτό όμως δεν αναιρεί το γεγονός ότι ο ελληνικός ρατσισμός χρειάζεται τέτοια γεγονότα για να πουλάει αντιρατσιστικό προσωπείο και ταυτόχρονα να θυμίζει στους μετανάστες τη θέση τους. Τη θέση του δούλου-υπηρέτη που την ελευθερία του μπορεί να την κερδίσει μόνο από τον αφέντη του αν κριθεί ως καλός δούλος. Το ίδιο δεν έκανε και το γαλλικό πολιτικό αφεντικό Macron τον περασμένο μήν όταν ο χωρίς χαρτιά μετανάστηs Mamoudou Gassama θέτοντάς σε κίνδυνο την ίδια του τη ζωή έσωσε ένα πιτσιρίκι από τη Γαλλία σκαρφαλώνοντας 4 ορόφους μιας πολυκατοικίας από μπαλκόνι σε μπαλκόνι; Τον αντάμειψε δίνοντάς του τη γαλλική υπηκοότητα. Και ναι, η λογική αυτή του “καλού αφέντη” που αναγνωρίζει τις υπηρεσίες του “μετανάστη υπηρέτη του” είναι ξεκάθαρα ρατσιστική κι ας πλασάρεται αλλιώς. Γιατί εν τέλει αυτό που μένει από τέτοιες “ανταμοιβές” δεν είναι ούτε καν το θάρρος, η αυτοθυσία, η ανώτερη αίσθηση ανθρωπιάς του μετανάστη, αλλά η “μεγαλοψυχία” του καθάρματος που τον ανταμείβει. Και πίσω από αυτές τις φιέστες συνεχίζεται το με κάθε τρόπο τσάκισμα εκατομμυρίων μεταναστών εργατών.